

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν, καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἑσωτερικοῦ δραχ. 5.—Ἑξωτερικοῦ φρ. χρ. 7
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Αἰόλου, 119, ἔναντι Χρυσόσπηλαιωτίσσης

Περίοδος Β'.—Τόμ. 2ος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰουλίου 1895

Ἔτος 17ον.—Ἀριθ. 29

ΕΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ.

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΕΚ Τ. ΜΑΛΛΩ
ΒΡΑΒΕΥΘΕΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΓΑΛΛ. ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
[Συνέχεια· ἴδε σελ. 217]

Καί, ὡς τὴν προτεράϊαν, ὅτε ἔληξεν ἡ μετάφρασις, τῇ εἶπε καὶ τὸν ὠδήγησε διὰ τῶν διαδρόμων τοῦ ἐργοστασίου, ἀλλ' ἤδη ἐν ᾧ ἐβάδιζον, ἤρώτα αὐτήν.

«Μοὶ εἶπες, ὅτι δὲν ἔχεις μητέρα· πότε ἀπέθανε;

- Πρὸ πέντε ἐβδομάδων.
- Εἰς Παρισίους;
- Εἰς Παρισίους.
- Καὶ ὁ πατήρ σου;
- Ἀπέθανε πρὸ ἑξ μηνῶν».

Κρατῶν τὴν χεῖρά της ἠσθάνθη ἐκ τῆς συσπάσεως αὐτῆς πόσον λυπηρὰ ἦτο ἡ ἐκ τῶν ἀνκνήσεων συγκίνησις αὐτῆς. Ὅθεν δὲν ἀφῆκε μὲν τὸ θέμα τοῦ παρῆλθεν ὅμως τὰς ἐρωτήσεις αἰτινες ἀπέρρεον ἐκ τῶν ἐρωτήσεων εἰς ἃς εἶχεν ἐκείνη ἀποκριθῇ.

«Τί ἔκαμνον οἱ γονεῖς σου;

— Εἴχαμεν ἓνα ἀμάξι καὶ ἐπουλοῦσαμεν.

— Εἰς τὰ περίχωρα τῶν Παρισίων;

— Πότε εἰς ἓνα τόπον καὶ πότε εἰς ἄλλον ἐταξιδεύαμεν.

— Καὶ ἀφ' οὗ ἔχασες τὴν μητέρα σου ἀφῆκες τοὺς Παρισίους;

— Μάλιστα, κύριε.

— Διατί;

— Διότι μ' ἔβαλεν ἡ μητέρα νά της ὑποσχεθῶ, ὅτι δὲν θα μείνω εἰς τοὺς Παρισίους, ὅταν αὐτὴ δὲν θὰ εἶνε πλέον ἐκεῖ· καὶ νὰ ὑπάγω εἰς τὰ βόρεια μέρη, εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ πατρός μου.

— Τότε διατί ἤλθες ἐδῶ;

— Τὸν καιρὸν που ἀπέθανεν ἡ μακαρίτισσα ἤλθαμεν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ πωλῇσωμεν τὸ ἀμάξι μας, τὸν γάϊδαρόν μας, τὰ ὀλίγα ὑπάρχοντά μας, καὶ τὰ χρήματα αὐτὰ ἐξωδεύθησαν εἰς τὴν ἀσθένειαν της. Καὶ ὅταν ἐβγήκα ἀπὸ τὸ νεκροταφεῖον, μοῦ ἔμεναν πέντα φράγκα καὶ τριάντα λεπτά, τὰ ὅποια δὲν μ' ἔφθαναν νὰ πάγω μετ' ὁδὸν τὸν σιδηρόδρομον. Τότε ἀπεφάσισα νὰ ταξιδεύσω πεζήν.

Τοῦ κ. Βουλφρὰν οἱ δάκτυλοι ἐκινήθησαν βιαίως, αὐτὴ δὲν ἐνόησε τὴν αἰτίαν.

«Νὰ με συγχωρήσετε διότι σὰς ζαλίζω, κύριε· λέγω βέλαια πράγματα περὶ τὰ.

— Δέν με ζαλίζεις· τούναντία· εὐαρεστοῦμαι, διότι βλέπω ὅτι εἶσαι ἀξιόλογον κορίτσι· ἀγαπῶ τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι ἔχουν θέλησιν, θάρρος, ἀπόφασιν, οἱ ὅποιοι δὲν ἀφίνονται εἰς τὴν τύχην· καὶ ἀφ' οὗ εὐαρεστοῦμαι ὅταν ἀπαντῶ αὐτὰ τὰ προτερήματα εἰς τοὺς ἄνδρας, ἔτι μᾶλλον εὐαρεστοῦμαι ὅταν τα εὐρίσκω εἰς παιδία τῆς ἡλικίας σου. Λοιπὸν ἀνεχώρησες με πέντε καὶ τριάντα εἰς τὸ θυλάκιόν σου..

— Μὲ ἓνα μαχαίρι, ἓνα κομμάτι σαποῦνι, μίαν δακτυλήθραν, δύο βελόνες, κλωστήν καὶ ἓνα χάρτην ὁδοπορικόν, αὐτὰ εἶνε ὅλα ὅλα.

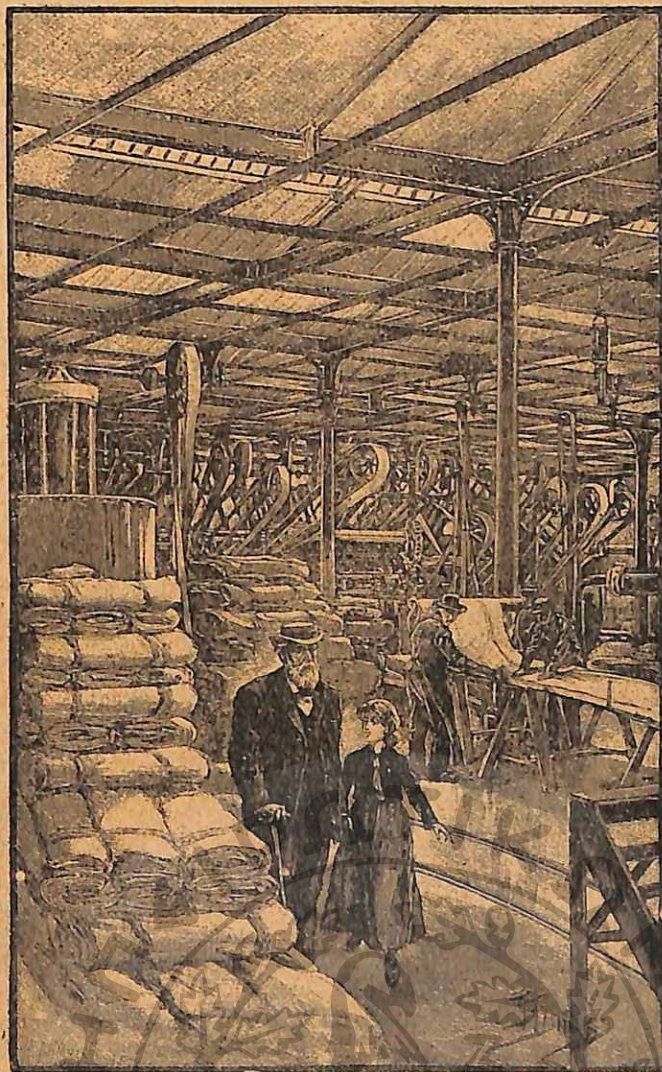
— Εἰξεύρεις νὰ μεταχειρίζεσαι χά-

— Χρειάζεται καὶ αὐτὸς ὅταν κανεὶς ταξιδεύῃ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον· αὐτὰ ἦσαν ὅλα ὅλα που εἶχα σώσῃ ἀπὸ τὰ πράγματα τοῦ ἀμαξιοῦ μας».

Ὁ κ. Βουλφρὰν διακόπτων τὴν ἡρώτησεν·

— Εἶνε ἐν δένδρον μεγάλον ἀριστερὰ μας, δὲν εἶνε ἀλήθεια;

— Μὲ κάθισμα τριγύρω, μάλιστα, κύριε.

«Τὸν ὠδήγησε διὰ τῶν διαδρόμων τοῦ ἐργοστασίου.» (Σελ. 225, στήλ. α'.)

— Πᾶμε ἐκεῖ· θὰ εἴμεθα καλλίτερα εἰς τὸ κάθισμα».

Ὅτε ἐκάθισαν, ἐξηκολούθησε τὴν διήγησίν της, οὐδόλως φροντίζουσα πλέον νὰ τὴν ἐπιτέμνῃ, διότι ἐβλεπεν ὅτι ὁ κ. Βουλφρὰν ἠκούατο μετὰ προσοχῆς.

«Δέν σου ἤλθε νὰ ἀπλώσῃς τὸ χέρι σου; ἠρώτησεν ὅτε διηγῆθῃ τὰ μετὰ τὴν ἐξοδὸν της ἐκ τοῦ δάσους ὅπου εἶχε κατὰβραχῇ.

πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀκόμη. Ἄλλ' ἡ-
ναγκάσθη νὰ φύγῃ διὰ τὰ σωθῇ ἀπὸ
φοβεράν σφαγὴν. Ὁ νέος διοικητὴς κα-
τεδίκασεν εἰς θάνατον ὅλους τοὺς ἀρ-
χηγούς τῆς οἰκογενείας Ἑλ-Μαζενί.

— Πῶς; ἀπ' αὐτὴν τὴν οἰκογένειαν
κατάγεσαι; διέκοψεν ὁ Γεδίζ, τοῦ ὁποῖου
οἱ ὀφθαλμοὶ ἐξήστραψαν αἰφνης, ἐν ᾧ
ἀνωρθοῦτο ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου συνε-
σφιγμένους ἔχων τοὺς γρόνθους.

— Ναί, ἀπ' αὐτὴν, εἶπεν οὗτος μὲ
τρέμουσαν φωνήν.

— Τί; εἶνε δυνατόν; καὶ ὀνομάζεσαι;
(Ἔπειτα τὸ τέλος)

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΚΑΛΑΙΞΕΝΟΣ

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΓΡΑΙΑΣ ΜΠΕΤΣΗ

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ

(Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε σελ. 220)

— Ποῦ εἶνε λοιπόν; ἠρώτησεν ἡ γυ-
νὴ μὲ κόπον ἀνεγερθεῖσα.

— Ἐκεῖ κάτω, κοντὰ εἰς τὸ ἐργο-
στάσιον· αὐτὸς ξεύρει τὸν δρόμον που
πάγει σπιτί μας.

— Εἶνε λοιπόν μεγάλος ὁ ἀδελφός
σου;

— Ὦ, μεγαλείτερος ἀπὸ μένα· εἶνε
ἐπτὰ ἐτῶν.

Ἡ ἄγνωστος ἀνεστέναξε καὶ δάκρυα
ἐγέμισαν τοὺς ὀφθαλμούς της, ὅτινες
εἶχον κοιλανθῇ ὑπὸ τῆς ἀσθενείας. Ἡ
Μαίρη, προαισθανομένη ὅτι ἦτο καλὴ,
τὴν ἔσυρε μεθ' ἑαυτῆς.

— Καλὰ, ἂς πᾶμε νὰ τον εὕρωμε·
ἀλλὰ μὴν τρέχῃς τόσο γρήγορα, εἰμαι

πολὺ κουρασμένη· δὲν εἴμπορῶ νὰ σε
ἀκολουθήσω.

Ἡ Μαίρη φθάσασα εἰς τὸ πλοῖον, τὸ
ὁποῖον ἦτο φορτωμένον ἄνθρακος, ἤρχισε
νὰ κλαίῃ πάλιν, διότι ὁ Ἰάκωβος δὲν ἦτο
ἐκεῖ. Ἐφώναζε δὲ τόσο πολὺ ὥστε οἱ
ἀνθρακοπῶλαι ἐξέβαλον τὰς μαύρας κε-
φαλὰς των.

— Μπᾶ! εἶπεν εἰς ἐξ αὐτῶν, εἶνε
ἡ μικρούλα που ἦτο σήμερα τὸ πρῶτ' ἡμέ-
ραν τὸν Ἰάκωβο. Μὴν κλαῖς· δὲν ἀπέθανε
ὁ ἀδελφός σου, ἔπεσε μονάχα καὶ ἐβγαλε
τὸ πόδι του. Τὸν ἐπῆγα εἰς τῆς γιγασίας
σου καὶ τ' ἀφεντικὸ τῆς ἔδωκε λεπτὰ διὰ
νὰ τον περιποιηθῇ.

— Ὁ ἀδελφός σου ὀνομάζεται Ἰά-
κωβος; ἠρώτησεν ἡ ἄγνωστος· καὶ σὺ
πῶς λέγεσαι;

— Μαίρη καὶ ἡ γιγασία μου Μπέτση.
— Για ἰδέτε, ἰδέτε! ἡ πτωχὴ αὐτὴ
γυναῖκα δὲν εἶνε καλὰ!

Πραγματικῶς ἀπὸ τὴν μεγάλην της
συγχίνησιν ἡ ξένη ἐλιποθύμησε. Μία
γειτόνισσα ἔτρεξε καὶ τὴν ἐπεριποιήθη·
ὅτε δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς, ἔλαβε τὴν
Μαίρην μὲ στοργήν.

Ὁ ἀνθρακοπῶλης, ὅστις εἶχε μετα-
φέρει τὸν Ἰάκωβον εἰς τὸν οἰκίσκον τῆς
Μπέτσης καὶ ἐγνώριζε τὸν δρόμον, ἐπρό-
τεινε νὰ ὁδηγήσῃ τὴν Μαίρην καὶ τὴν
μητέρα της· διότι ἡ πτωχὴ ἐκείνη γυνή,
ἡ τὸσον ὠχρὰ καὶ λυπημένη ἦτο ἡ μή-
τηρ τῶν δύο παιδιῶν.

Ἀσθενήσασα εἰς τὴν πόλιν, εἰς ἣν εἶχε
μεταβῆ· εἰσῆλθεν εἰς τὸ νοσοκομεῖον· δι'
αὐτὸ δὲ δὲν εἶχε δυνηθῇ νὰ γράψῃ εἰς
τοὺς οἰκείους της τόσο καιρὸν. Τέλος
πάντων ἀρ' οὐ ἐβελτιώθη ἡ κατάστασις

της ἐπέστρεψε νὰ ἐπανεύρῃ τὰ τέκνα
της. Ἀλλὰ φεῦ! ὁ οἰκίσκος εἰς τὸν
ὁποῖον κατῴκουν ὅτε ἀνεχώρησεν εἶχε
κρημνισθῇ, οὐδεμίαν δὲ γειτόνισσα ἤδυ-
νήθη νὰ τῇ δώσῃ πληροφορίαν τινά.

Ἐπὶ μακρὸν περιεπλανήθη εἰς τὸ ἀπέ-
ραντον Λονδίνον, ζῶσα ἐκ τῶν ὀλίγων
χρημάτων, τὰ ὁποῖα εἶχε φέρῃ μεθ' ἑ-
αυτῆς καὶ ζητοῦσα μάταιως πληροφορίας
περὶ τῶν τέκνων της. Ἀλλ' ὁ Θεὸς
τὴν ἐλυπήθη καὶ ὠδήγησεν πλησίον της
τὴν Μαίρην. Δὲν εἶχε πλέον χρήματα,
ἀλλὰ τώρα ὅτε εὐρίσκετο μετὰ τῆς μη-
τρὸς καὶ τῶν τέκνων της ἡσθάνετο ἑαυ-
τὴν ἰσχυρὰν καὶ ἠδύνατο νὰ ἐργασθῇ.

— Κ' ἐγώ, μητέρα, ἀνέκραξεν ὁ μι-
κρὸς Ἰάκωβος, ἀναρτηθεὶς ἀπὸ τὸν λαι-
μόν της, θὰ κερδίσω πολλὰ χρήματα·
θὰ εἶμαι πλεὶς προσεκτικὸς ἀπὸ σήμερα
καὶ δὲν θὰ γλιστρῶ ὅπως σήμερα· θὰ
δουλεύω νύκτα καὶ ἡμέραν καὶ θὰ μου
κάνῃς τὸ βράδυ μάθημα· θὰ γίνωμεν
πλούσιοι· ἡ γιγασία θὰ ἔχῃ μαλακὸ ψωμί
κάθε ἡμέρα. Ὅταν μεγαλώσω θὰ κερ-
δίξω ἀρκετὰ διὰ νὰ ἦσθε εὐτυχεῖς καὶ
αἱ τρεῖς σας.

Ἡ μικρὰ Μαίρη ἀκτινοβολοῦσα ἀπὸ
χαρὰν ἐπανελάμβανεν·

— Ἐγὼ τὴν εὐρήκα τὴν μητέρα,
ἐγὼ μόνη μου.

Ἡ χαρὰ ἱατρῆυε γρήγορα. Μετὰ τινὰς
ἡμέρας τὰ πρόσωπα τῶν δύο γυναικῶν
καὶ τῶν δύο παιδιῶν ἐδείκνυν ὑγείαν
καὶ ζωηρότητα· δυσκόλως δὲ θὰ εὐρί-
σκετο οἰκογένεια εὐτυχεστέρα καὶ πλέον
εὐγνώμων πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ τὴν οἰκο-
γένειαν τῆς γράϊας Μπέτσης.

ΥΠΑΤΙΑ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ

ΜΑΚΡΥΑ 'Σ ΤΑ ΞΕΝΑ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Ὅσοι κατοικεῖτε εἰς παρα-
θαλάσσια μέρη βλέπετε συχνὰ
νὰ φεύγουν πλοῖα ἀπὸ τὸν λι-
μένα· μὲ πανιὰ ἀνοιγμένα ἢ
καπνοδόχην που καπνίζει πη-
γαίνουν εἰς ἄλλους τόπους.

Μέσα εἰς ἐν ἀπ' αὐτὰ τὰ
πλοῖα εἶνε ναυτόπουλον, μὲ οὐ-
τσος ὅπως λέγουν οἱ ναυτι-
κοί, ὁ Κωνσταντῆς. Τ' ἀγα-
ποῦσε τὰ γράμματα καὶ μὲ πό-
νον ἀφῆκε τὸ σχολεῖο· ἀλλὰ τί
νὰ κάμῃ; ὁ πατέρας τοῦ που
εἶνε ναύτης, ἔμεινε πολλές ὥ-
ρες βρεγμένος εἰς μίαν τρικυ-
μίαν καὶ ἐπῆρε δυνατόν ποῦ ν-
τ α ν. Πέντε μῆνες εἶνε τώρα
ἐς τὸ κρεβάτι. Δὲν ἔχουν
πλεῖα οὔτε νὰ φάγουν, οὔτε
τὰ ἱατρικὰ νὰ πληρώσουν.
Ἐμβῆκαν καὶ εἰς χρέος· ἔτσι
λοιπόν ἐπῆγε μοῦτσος ὁ Κων-
σταντῆς.

Τὸν ἐπῆραν εἰς ἓνα φιλικὸ
καράβι που ἔκανε πανιὰ διὰ
τὴν Ρωσσίαν· θὰ φορτώσῃ σι-
τάρη καὶ θὰ γυρίσῃ πίσω. Εἶνε
καιρὸς ποῦ ἔφυγε τὸ καράβι καὶ
τώρα γυρνᾷ εἰς τὴν πατρίδα.

Γλυκὰ φυσᾷ τὸ ἀεράκι καὶ
τοῦ ἀνεμίζει τὰ μαλλιά του
καὶ τὰς κορδέλες τοῦ ναυτικοῦ
σκούφου του. Τοῦ φαίνεται
πὺς μοσχολοᾷ τὸ ἀεράκι τῆς
πατρίδος· δὲν μοιάζει διόλου μὲ τὸν παγωμένον ἀέρα
τῆς ξενιτειᾶς.

Μακρυὰ, εἰς τὴν στερρὰ κυττάζει ὁ Κωνσταντῆς
κάτι διακρίνει που ἀσπρίζει· εἶνε ἡ ἀγαπημένη του
πατρίδα. Εἰς ἐν ἀπὸ τὰ σπῖτια ἐκεῖνα εἶνε ἡ μανουλά
του καὶ ὁ πατέρας του. Τὸ ἡξεύρουν ἄρ' ἀπὸ τὸν ἦτο
τόσον σιμὰ των; Εἶνε καλὰ ὁ πατέρας του; Μὴν ὑπέ-
φερε τόσο καιρὸν που ἦτο μακρυὰ των, εἰς τὰ ξένα;
Ἀχ! πῶς θὰ πετάξῃ ἐς τὴν ἀγκαλιά των ὅταν θὰ
πατήσῃ ἐς τὴν στερρὰ.

Καὶ ἐν ᾧ κυττάζει καὶ προσπαθεῖ νὰ διακρίνῃ τὸ
σπιτάκι των, νοιώθει μεγάλη συγχίνησιν εἰς τὴν

καρδιά του καὶ μία προσευχὴ ἀναβαίνει εἰς τὰ χεῖ-
λη του.

— Θεέ μου, δώσε νὰ γίνῃ καλὰ ὁ πατέρας μου· νὰ
μὴν εἶνε λυπημένη ἡ μανουλά μου· καὶ κάνε με ἄξιο
νὰ δουλεύω γι' αὐτούς. Ἐγὼ δὲν τὴν φοβοῦμαι τὴν
δουλειά· γιὰ χάρι των πηγαίνω καὶ μακρυὰ ἐς τὰ ξένα·
τὸ καράβι μας, ἂς κοκαλιάζουν τὸν χειμῶνα τὰ χέ-
ρια μου ἀπὸ τὴν παγωνιά. Ὁ πατέρας μου νὰ γίνῃ
καλὰ καὶ νὰν εὐτυχισμένη ἡ μανουλά μου.

Αὐτὰ λέγει μέσα ἐς τὴν καρδιά του τὸ καλὸ ναυ-
τόπουλο.

ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΔΙΑΚΟΠΩΝ

Τώρα, εἰς τὰς διακοπὰς, εἰς τὰς ἡμέρας τῆς ἀναπαύσεως
μετὰ τὴν κόπωσιν τῆς συντόνου μελέτης καὶ τὰς
συγκινήσεις τῶν ἐξετάσεων, τί ὀρεοδωρότερον ἀναψυκτικὸν
διὰ τοὺς μαθητὰς καὶ τὰς μαθητρίδας δύναται νὰ ὑπάρξῃ
ἀπὸ τοὺς τόμους τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν»;

Τίς γονεὺς δὲν θὰ προτιμῇ τὴν «Διαπλάσιν» παντὸς
ἄλλου ἀναγνώσματος διὰ τὰ προσφιλῆ τέκνα του, ἀφοῦ ὅχι
μόνον τερπνότερον καὶ καταλλήλοτερον δὲν ὑπάρχει εἰς
τὴν γλῶσσάν μας, ἀλλ' οὐδὲ εὐθυνότερον; — Διότι ἐκ τῶν 24
τόμων τῆς Α' περιόδου (1879—1893) τοῦ περιοδικοῦ τού-
του, ὅτινες πρότερον ἐτιμῶντο φρ. 2,50 ἑκάστος

προσφέρονται τώρα εἰς τιμὴν ἀπιδέιγτως εὐθυνήν, ἥτοι
πρὸς δραχμὴν 1 ἑκάστος διὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις,
δραχμὴν 1,10 διὰ τοὺς ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις,
καὶ φρ. 1 διὰ τοὺς ἐν τῇ Ἐξωτερικῇ
— ἐλευθεροὶ ταχυδρομικῶν τελεῶν —

οἱ ἐξῆς 17 τόμοι τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν» :

4^{ος}, 5^{ος}, 6^{ος}, 7^{ος}, 8^{ος}, 9^{ος}, 11^{ος}, 15^{ος}, 16^{ος}, 17^{ος}, 18^{ος}, 19^{ος}, 20^{ος},
21^{ος}, 22^{ος}, 23^{ος}, 24^{ος}, πωλούμενοι καὶ χωριστὰ ἑκάστος.

Οἱ ἐκ τῆς ἀνω σειρᾶς ἐξαίρουμένοι 7 τόμοι εἶνε σχεδὸν
ἐξηνηντήμενοι, πωλοῦνται δὲ τὰ ὀλιγίστα εὐρίσκόμενα ἀν-
τίτυπα τοῦ 1^{ου}, 3^{ου}, 12^{ου}, 13^{ου} καὶ 14^{ου} τόμου πρὸς φρ.
2,50 — τοῦ 10^{ου} φρ. 4 — καὶ τοῦ 2^{ου} φρ. 10.

Καὶ ἐκ τῶν 17 δὲ τόμων τῆς δραχμῆς οἱ βαθμηδὸν ἐξαν-
τλούμενοι θὰ ὑπερτιμηθῶσι πάλιν.

Ἐν τοῖς τόμοις τῆς «Διαπλάσεως», ὧν ἑκάστος κοστῇ
ταὶ δι' 100 ἔως 130 εἰκόνων καὶ εἶνε ἀνεξάρτητος τῶν
ἄλλων ἀποτελεσθὲν αὐτοτελὲς βιβλίον ἐκ μεγάλων σελι-
δων 192, ἐμπεριέχονται, ἐκτὸς τῆς ἄλλης ποικίλης, ἐξό-
χως ἐπαγωγῆς, μορφωτικῆς καὶ διδακτικῆς ὕλης, καὶ τὰ
ἐξῆς ἠθικὰ καὶ τερπνὰ καὶ τερπνὰ μυθιστορήματα :

Ὁ Ἀνοικτόκαρδος, ἐν τῷ 6^ω τόμῳ. — Οἱ τρεῖς μικροὶ Σωματοφύλα-
κες, ἐν τῷ 7^ω καὶ 8^ω. — Ὁ Βράχος τῶν γλάρων, ἐν τῷ 9^ω. — Ὁ Μικρὸς
ἥρως, ἐν τῷ 10^ω. — Ἡ Κόρη τοῦ Γεροβωμᾶ, ἐν τῷ 11^ω. — Ὁ Ἰωάννης
Καστέρας, ἐν τῷ 12^ω, 13^ω καὶ 14^ω. — Τὸ Κερδάνιον, ἐν τῷ 13^ω καὶ 14^ω.
— Αἱ Διετεῖς διακοπαί, ἐν τῷ 15^ω καὶ 16^ω. — Ὁ Πλοίαρχος, ἐν τῷ 17^ω
καὶ 18^ω. — Ἡ Γυφτοπούλα, ἐν τῷ 19^ω καὶ 20^ω. — Ἡ Ἀδελφούλα μου,
ἐν τῷ 20^ω. — Οἱ Καλοὶ ἄνθρωποι ἐν τῷ 21^ω. — Ὁ Μικρὸς λόρδος, ἐν τῷ 22^ω.
— Ὁ Κληρονόμος τοῦ Ροθινσῶνος, ἐν τῷ 23^ω καὶ 24^ω.

Παραγγελίαι μετὰ τοῦ ἀντιτίμου (Δεκτὸν καὶ εἰς γραμματῶ-
σημα παντὸς Κράτους) ἀπευθύνονται, δι' ἐπιτολῆς συστημέ-
νης, κατ' εὐθείαν :

Πρὸς τὸν κ. Ν. Π. Παπαδόπουλον,

Ἐκδότῃ τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν» ὁδὸς Αἰόλου, ἀριθ. 119.

Εἰς Ἀθήνας

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,"

[Βιβλία διὰ οἰκονομίας καὶ παιδεία
ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῆς ἀδιαπλάσεως καὶ
πυλωμάτων εἰς τὸ Γραφεῖον αὐτῆς.]

- Ὁ Ἀγροτικός Οἰκίδκος** ὑπὸ **Σοφίας**
Δήμου μεταφρασθεὶς ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Διή-
γημα διδακτικόν, μετὰ 25 εἰκόνων, βραβεύ-
θεν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Χρυσόδε-
τον δρ. 3,75. Ἀδετον. δρ. 1,75
- Ἡ Ἀνθοῦδα** ὑπὸ **Δρ. . . Κουρτίδου** μετα-
φρασθεῖσα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Χαριέστατον καὶ
ἠθικώτατον διήγημα μετὰ 26 εἰκόνων. Χρυ-
σόδετον δρ. 5. Ἀδετον. δρ. 3,50
- Βαῖτάν Ζεράν** ὑπὸ **Σοφίας** **Δήμου** μετα-
φρασθεὶς ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Περιήγησις εἰς
τὸν Καύκασον, ἥθη, ἔθιμα, περιπέτεια.
Ἀδετον. δρ. 1,50
- Εἰς τὴν θάλασσαν!** Ναυτικὸν μυθιστό-
ρημα κατὰ τὸν Μέν-Ρήδ, περιπετειῶδες,
θελκτικόν, διδακτικόν. Μετάφρασις **Δρ. Π.**
Κουρτίδου, μετὰ 25 εἰκόνων. Χρυσόδετον
δρ. 3,75. Ἀδετον. δρ. 1,75
- Τὸ ὄμμα τοῦ Φθόνου** ὑπὸ **Π. Ι. Φέρμ-
που** ἐξελληνισθὲν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τοῦ André
Laurie. Μυθιστορία ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος ἐν
Ρωσσίᾳ διαδραματιζομένη, μετὰ 20 εἰκόνων.
Χρυσόδετον δρ. 5. Ἀδετον. δρ. 3,50
- Οἱ Μαθηταὶ τοῦ Εὐδεδίου** ὑπὸ **Δρ.**
Π. Κουρτίδου μεταφρασθέντες Ἐπαγωγότατον
καὶ διδακτικὸν διήγημα. Ἀδετον δρ. 1,50
- Ἡ Μαρουσία** ὑπὸ **Π. Ι. Φέρμπου** μετα-
φρασθεῖσα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τοῦ P-J. Stahl.
Διήγημα Ρωσικῆς ὑποθέσεως, συγκινητικώ-
τατον καὶ διδακτικώτατον, βραβευθὲν ὑπὸ
τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Χρυσόδετον δρ.
5. Ἀδετον. δρ. 3,50
- Ἡ Μοῦσα τῶν Παίδων** ὑπὸ **Α. Κατακου-
ζηνοῦ**. Τόμος περιέχων 150 ποιήματα διὰ
παιδιά. Χρυσόδετος δρ. 3. Ἀδετος δρ. 1,50
- Ἡ Νίνα** ὑπὸ **Π. Ι. Φέρμπου** ἐξελληνισθεῖσα.
Ἀμερικανικὸν μυθιστόρημα τῆς Δουίξης Μ.
Ἀλκώτ, ἐν ᾧ μετὰ τρυφερότητος καὶ περιστῆς
χαρίτος ἐξιστορεῖται ὁ παιδικὸς βίος τῆς
ἡρώιδος καὶ τῶν ἐπτά ἐξαδέφων της. Χρυσό-
δετον δρ. 5. Ἀδετον. δρ. 3,50
- Παιδικὸι Διάλογοι** ὑπὸ **Αἰμιλίου Ἐμαρ-
μένου** (Ἀρ. Π. Κουρτίδου), πρὸς χρῆσιν
τῶν Δημοτικῶν Σχολείων, Παρθεναγωγείων
καὶ Νηπιαγωγείων. Μικραὶ σκηναὶ πρὸς
παράστασιν ἐν σχολικαῖς ἢ οἰκονομικαῖς
ἐορταῖς. Σειραὶ δύο, ἥτοι:
- Σειρὰ πρώτη**, περιέχουσα 13 διαλόγους, ἐπι-
τροπομένους καὶ ἐν Τουρκίᾳ. Ἀδετος δρ. 1,20
- Σειρὰ δευτέρα**, περιέχουσα 10 πατριω-
τικὸς διαλόγους ἀπηγορευμένους ἐν Τουρκίᾳ.
Ἀδετος δρ. δρ. 1,20
- Παιδικὸν πνεῦμα**, συλλεγὲν ὑπὸ **Π. Π.**
Παπαδόπουλου. Τρία τομίδια, ὧν ἕκαστον
περιέχει ὑπὲρ τὰ 200 παιδικὰ πνεύματα
ἔχοντα τὴν μαγικὴν δύναμιν νὰ διακύνωσι
τὴν φαιδρότητα καὶ εἰς τὴν μάλλον σκυθρω-
πὴν συναναστροφὴν. Χρυσόδετα καὶ τὰ τρία
τομίδια ὁμοῦ δρ. 2,50. Ἀδετον ἕκαστον
τομίδιον λεπτὰ 50
- Ὁ Πυρεσιπώλης** ὑπὸ **Π. Ι. Φέρμπου**
ἐξελληνισθεὶς ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ μετὰ 24 εἰκό-
νων. Θελκτικώτατον καὶ μορφωτικὸν τοῦ χα-
ρακτῆρος καὶ τῆς καρδίας διήγημα, βραβεύ-
θεν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Χρυσό-
δετον δρ. 5. Ἀδετον. δρ. 3,50

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Δι' λύσεις στέλλονται μέχρι 22 Αὐγούστου ἐ.ε.

- 651. Συλλαβόγριφος.**
Ἀντωνυμία ἂν τεθῇ καὶ ποταμὸς κατόπιν,
ἀρχαία πόλις θὰ ῥεθῇ ἀλλ' ὅχι 'ς τὴν Εὐρώπην.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Ὀνειροπόλου
- 652. Λεξιγρίφος.**
Τὸ πρῶτον μου ὅταν μετράς, τὸ λέγεις μ' εὐκολίαν
Τὸ δεύτερον ὅταν ἐλθῇ, παύεις τὴν ὁμίλιαν.
Τὸ σύνολόν μου ἂν κ' ἐσθ' ὅπως πιστεύω, εἶσαι,
Τί κάθεται καὶ με κυτᾶς; τὸ αἰνιγμά μου λύσε.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Λευκῆς Καρμελίας
- 653. Στοχειόγριφος.**
Δῶξε βῆτα, βάλε ρῶ.
κι' ἕνα βῶδι φοβερό
θὰ γενῇ εὐθὺς καρπός·
ἔρωτᾷς ἀκόμη πῶς;
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Μικροῦ Ἡρώου
- 654. Στοχειόγριφος.**
Τὸ ἡμίσι μου περὶ τῶν, περὶ πατρὶος καὶ τρέχει.
Τὸ ὅλον μου ὅπισθεν τοῦ γυμνὸν καθεῖς σὰς ἔχει.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ἐλπιδοφόρου
- 655. Δένεγμα.**
Μ' ἀρέσει νὰ κοιμῶμαι 'ς τὴν οἰκίαν σας
Κ' εἰς τὴν καρδίαν σας μέσα κατοικῶ,
Γεμίζω πάντα τὴν κοιλίαν σας
Καὶ τοὺς ἀνθρώπους ὅλους διοικῶ.
Χωρὶς ἐμὲ ἡ πλάσις εὐθὺς γάναται.
Ἡ θάλασσα στερεῖται καὶ οἱ ποταμοί·
Τί λοιπὸν εἶμαι, δὲν καταλαμβάνετε;
Χωρὶς ἐμὲ δὲν γίνεται οὔτε γραμμὴ.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Κρυσταλλίνου Πύργου
- 656. Μωσαϊκόν.**
Τὸ δένδρον τὸ ἀειθαλὲς ἄνευ ἐμοῦ ξηραίνεται.
Χωρὶς ἐμὲ ὁ νάρκισσος χλωμαίνει καὶ μαραίνεται.
Ὁ ὄρις ἂν μὲ στερεθῇ, ποτὲ δὲν θὰ σφυρίζῃ.
Ἐμὲ ἂν χάσῃ τὸ νερό, θὰ παύσῃ νὰ ποτίζῃ.
Καὶ ἡ πηγὴ θὰ ξηρανθῇ ὅταν ἐγὼ τῆς φύγω.
Ὅμως τὰ πέντε γράμματα αὐτὰ ἂν τις ἐνώσῃ
(Καὶ τοῦτο εἶνε εὐκολόν, ἐὰν προσέξῃ λίγο)
Ἄνθος μὲ δόξαν θὰ ἰδῇ ἐμπρός του νὰ φυτρώσῃ.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ἀποῦ τῶν Χιονοσκεπῶν Ὀρίων
- 657. Τρίγωνον.**
Τὸ πρῶτον τὴν χαρὰν δηλοῖ, ἣν ἔχει ἡ ψυχὴ.
Συνηθεστάτου ῥήματος τὸ ἄλλο εἶνε μετοχή.
Τὸ τρίτον εἶνε ἀδελφὸς ἀρχαίου πατριάρχου.
Τὸ τέταρτον προσφώνημα τοῦ πάντων Κυριάρχου
Τὸ πέμπτον, γράμμα τελικόν τοῦ ἀληθοῦς εἶνε
Ἄν δὲν το ἔχ' ὁ ἐλαίων, τὸ ἔχουν αἱ μυρσίναι.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Χιονοσκεπῆς Αἵμου
- 658. Κυβόλεξον.**
Διὰ τῶν γραμμάτων ΑΔΔΗΗΞΕΟΡΡΡΡΥΥ
ΦΩ σχηματίσιν κυβόλεξον, οὗτινος μία λέξις νὰ
εἶνε ἑξῆς.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ἀτρομήτου Τηλέστου
- 659—642. Κεκρυμμένα ὀνόματα θεῶν.**
1-2. Μὴ ὑβρίσῃς μηδένα, οἷόςδεποτε καὶ ἂν εἶνε
3. Ὅταν πλησιάζουν αἱ ἐξετάσεις οἱ ἐπιμελεῖς
[πάντοτε μαθηταὶ χαίρουσι]
4. Ὁ κακὸς χαίρει συνήθως διὰ τὴν δυστυχίαν
[τῶν ἄλλων].
Ἐστᾶλη ὑπὸ Θεμιστ. Χριστοφίδου
- 643-647. Μαγικὸν γράμμα.**
Δι' ἀντικαταστάσεως ἑνὸς γράμματος ἐκά-
στης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἑνὸς ἄλλου, πάντοτε
τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθῶσιν ἄλλαι τόσαι λέξεις:
τύπος, μῆνις, κῶπαι, σῦκον, πόνος.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Χίονος τοῦ Παρνασσοῦ
- 648. Μεταμορφώσεις.**
Ἡ Τῆνος διὰ 5 μεταμορφώσεων νὰ γίνῃ
Ἀῆλος.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ἐσπερίου

649-650. Περιφράσεις.

- Ποῖα εἶνε τὰ διὰ τῶν κάτωθι περιφράσεων δη-
λούμενα κύρια ὀνόματα;
1. Ἡ πατρίς τῶν ἀνθρωπίνων ἐπιστημῶν.
2. Ὁ θεὸς ζωγράφος.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ἐσπερίου

651. Ἀκροστοιχίς.

Ἐξ Νηρηίδων κεφαλαὶ ἐὰν συναρμοσθῶσιν,
Ἀμέσως μίαν Χάρिता περικαλλῇ γεννώσιν.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Ἀδισμίνης Λυγαρίας

652. Συλλαβικὴ ἀκροστοιχίς.

Δι' ἀρχικαὶ συλλαβαὶ τῶν ζητούμενων λέξεων
ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα περιωνύμου βασιλίσσης
τῆς ἀρχαιότητος.

1. Οὐράνιον σῶμα, 2. Βασιλεὺς τῆς Φρυγίας
τιμωρηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος, 3. Κριτὴς τοῦ
Ἄδου, 4. Ποταμὸς τῆς Ἀμερικῆς.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Λαοκρόντος

653. Τριπλῇ ἀκροστοιχίς.

Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν ζητούμενων λέξεων
ὡς καὶ τὰ δευτέρω, ἀντιστρόφως ταῦτα ἀναγινω-
σκόμενα, καὶ τὰ τρίτα ἀποτελοῦσι τὰ ὀνόματα
τρίων πόλεων.

1. Πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, 2. Ῥήτωρ
τῆς ἀρχαιότητος, 3 Ἀρχαῖος στρατηγός, 4.
ὑποδαίρεισι στρατεύματος, 5. Εἰς τῶν προ-
φητῶν.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Χίονος τοῦ Παρνασσοῦ

654 Ἑλληνοσύμφωνον.

ο-αωο-εεε-α-ιωε-ου-οο-ε-ου-οου-α-ο-οιει-
αα-αι-ε-ου-οου-α-ο-ιωα.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Βοσκοπούλας

655. Φωνηεντόλιπον.

Στρυ-μν-τ-πρν-ζ-δ-τ-βλτ.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Οὐρανίου Τόξου

Λ Υ Ξ Ε Ι Σ

τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων τῆς 17 Ἰουλίου ἐ. ε.

- 516.** Λαχίς (λα, κίς).—**517.** Μυστήριον
(μύς, τυρίον).—**518.** Πάρος, χάρος.—**519.**
Η ἐλαία.

520. ΚΟΡΗ **521.** Κ
ΟΝΟΣ Ρ Υ
ΡΟΔΑ Ε Ρ
ΗΣΑΝ Ω Ο
Ν Ι Ν Ο Σ

522. Θ
ΜΗΝ
ΛΥΒΙΑ
ΙΣΠΑΝΙΑ
ΠΑΛΛΙΣΤΡΑ

524. Διότι δὲν ἔχει κατέλλο.

524. δ | ε | κ | α | ζ | λ | ο | γ | α

- 524-527.** 1, Θῆρα. 2, Ἴος. 3, Κρήτη.—
528-531. Ἡ ἀντικατάστασις γίνεται διὰ τῶν
γράμμάτων η καὶ σ, σχηματίζονται δ' αἱ λέξεις:
σελήνη, ἀστὴρ, ἴσθημι, Ἡσίοδος.—**532-535.**
Τῇ προσθήκῃ τῆς συλλαβῆς ικ, σχηματίζονται αἱ
λέξεις: ἀποικίος, ἀμικτός, ποικίλος, διεκδικῶ.—
536. ΣΙΚΑΤΟΝ, Ἴος, καὶ Ἀσία, Γάιος, ὀ-
νοζ, ναός.—**537.** ΤΙΓΡΙΣ (1, Εὐρυτανία, 2,
Ἀκρίτας, 3, Ἀργός, 4, Ἀμοργός, 5, Πάμι-
σος, 6, Κυπαρισσιακός.—**538.** Εὐτυχὴς εἶνε ὁ
ἔχων καθαρὰν τὴν συνείδησίν του.—**539.** Πο-
νήρον μηδέποτε ποιοῦ φίλον.

Τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν ἀποστέλλεται κατ' εὐθείαν
πρὸς τὸν κ. Ν. Π. Παπαδόπουλον, ἐκδότην τῆς Διαπλάσεως
τῶν Παίδων, εἰς Ἀθήνας, διὰ ταχυδρομικὴν ἐπιταγὴν, χαρ-
τονομισμάτων παντὸς Κράτους, χρυσοῦ, τοκομεριδίων, συναλ-
λαγματικῶν ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς. Ποσὰ μικρότερα τῶν 5

φράγκων, ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, εἶνε δεκτὰ καὶ εἰς γραμματόσημον.
Οἱ ἀλλάσσοντες κατοικίαν συνδρομητὰ παρακαλοῦνται νὰ
γνωστοποιῶσιν ἡμῖν ἐγκαίρως τὴν νέαν τὴν διευθύνσιν, συναπο-
στέλλοντας τὴν παλαιάν των διευθύνσιν καὶ 25 λεπτῶν γραμμα-
τόσημον διὰ τὴν δαπάνην τῆς ἐκτύπωσης τῆς νέας ταβίνας.

Παράπονα περὶ μὴ λήψεως φύλλων γινόμενα μετὰ παρέλευσιν δεκαπενθημέρου τὸ ποῦδ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως των εἶναι ἀπαράδεκτα.